

Журналистът погледна за моментъ изненаданъ и изтича. Спрѣ на жгъла, дето се изгуби Струмски и се огледа. На жгъла въ една кръчма гуляеше компания работници. Единъ свирѣше на хармоника. Славъ погледна внимателно въ кръчмата, заобиколи откъмъ улицата, погледна къмъ тъмния дворъ въ гърба на заведението. Върна се отново при жгъла, отиде отъ другата страна, внимателно оглеждаше къщитѣ. Ася бѣше изчезналъ сякашъ въ земята. Журналистътъ плескаше нервно ржце. Върна се отново къмъ кръчмата, отиде пакъ къмъ задния дворъ и сега въ него видѣ да свѣти единъ прозорецъ на нѣкаква вътрешна стая отъ заведението. Едно подсѣщане го накара да прекрачи въ двора, но въ сжщия мигъ иззадъ вратата излѣзе единъ отъ работническата компания, залюлѣ се и се блѣсна въ журналиста, като му препрѣчи пътя. Видимо пияниятъ работникъ се много трогна отъ срещата.

— Ау, братче! извика той, прегърна журналиста и като увисна на раменетѣ му, накара го да излѣзе на улицата.

И сега започна онова нетърпимо задѣване на единъ пиянъ, което вбѣси Славъ. Работникътъ твърдѣше, че го познава, че нѣкога сж пжтували заедно на параходъ. Искаше да го цѣлува и най-настойчиво попрѣчваше на всѣки опитъ на журналиста да влѣзе въ двора. Точно това караше Славъ да мисли, че всжщностъ пияниятъ е единъ хитъръ пазачъ, но бѣше безсиленъ да се справи съ него.